

Grund til at gjøre den her omhandlede Omstændighed gjældende for det qvindelige Tyendelov; Forholdene kunne ofte gjøre det ligesaa paatrængende nødvendigt for et mandligt Tyende at kunne slutte et Egtteskab, paa hvis Indgaaelse han fort iforveien, da han antog en Tjeneste, ikke var beredt. Med en lille Reservationsforandring og med den Udeladelse og Tilføining, som følger af foranstaaende, foreslaaes § 20 saaledes:

Ugter et Tyende at indlade sig i Egtteskab inden Udløbet af den paatagne Tjenestetid, og idetmindste 3 Uger før dens Begyndelse underretter Husbonden om, at det af saadan Grund udebliver af Tjenesten, samt godvilligen erlægger til Husbonden, hvad denne efter den forudgaaende Paragraph kan fordrø af det udeblevne Tyende, bortfalde de der fastsatte Boder.

§ 21.

Herimod er Intet at erindre.

§ 22.

Denne Paragraph vil sjældent finde Anvendelse, da Husbonden ikke lettelligen vilde kunne have nogen Nytte af at tilbageholde et Tyende imod dets Villie. Skee det, vil det formeentligen være paa Grund af Misforstaaelse med Hensyn til, om Opsigelse har fundet Sted til lovlig Tid. Imidlertid bør der dog formeentligen være en Straffebestemmelse i Loven for et saadant Forhold, og den bør ikke alene angaae det, at Tyendet personligen og med Vold holdes tilbage, men at der lægges utilbørlige Hindringer iveien for Flytningen, s. Ex. ved at nægte det at medtage sit Tøj o. desl. Det foreslaaes, at der istedetfor „Holder en Husbond — efter Skiftetiden“ sættes: Lægger Husbonden utilbørlige Hindringer iveien for Tyendets Flytning af Tjenesten efter Skiftetid.

§ 23.

Naar en Husbond har begaaet saadanne Handlinger, som maae gjøre det betænkeligt for et ærefjært og sædeligt Tyende at tiltræde en

Tjeneste hos ham, maa der aabnes Tyendet lovlig Afgang til at undgaae en saadan Forbindelse. Det synes imidlertid, som det maa foretrækkes, at de Forseelser, der skulle komme i Betragtning, i almindelige Udtryk nævnes her i Paragraphen selv, og at det indskrænkes til saadanne Forseelser, som ere paatalt, beviste og straffede. Det sidste ligger maaffee i Ordet „gjøre sig skyldig“. Skulde det ikke være Meningen, maatte der ønskes en Tilføining derom. Der foreslaaes, at Ordene: „nogen saadan Handling — forlade Tjenesten“, ombyttes med:

Har Husbonden i det sidste Halvaar, førend et fæstet Tyende skal tiltræde Tjenesten, mishandlet sit Tyende eller forledet det til strafbare eller usædelige Handlinger eller nægtet det for svarlig Koft, og derfor er tiltalt og straffet.

§ 24.

Den almindelige Pligt, som Paragraphen indskræper, hvorefter Tyendet kan befales til at udføre hvilket som helst huuslige Forretninger, naar den, der ellers skal udføre dem, har Forfald, synes at burde indskrænkes ved en Tilføining om, at det maa være saadan Huusgjerning, som passer sig for det efter dets Stilling og Kræfter. Ordene „paa Husbondens Befaling“ synes at kunne give Anledning til den Forstaaelse, at der i et saadant Forfaldstilfælde skulde fordres en udtryffeligg Befaling; det ligger dog i Forholdenes Natur, at Tyendet endog uden bestemt Ordre maa iagttage saadan Pligt. Ordene „ved Sygdom eller andet Forfald“ ere noget for indskrænkende. Under alle særegne Omstændigheder, som kunne indtræffe, bør Husstyendet efter Evne hjælpe til, at Tjenesten bliver forrettet, og søge at afvende det Tab og den Fare, som Opsættelse kunde forvolde. Ved at udelade Ordene „hos Husbonden“, som ere overflødige, forberedes en Tilfnyttning af næste §, som vil blive foreslaaet. — Som Følge af Foranstaaende foreslaaes det:

1. at Ordene: „paa Husbondens Befaling“ ombyttes med „under særegne Omstændigheder“;
2. istedetfor „andre huuslige Forretninger“ sættes: „anden til dets Stilling og Evner passende Gjerning“;